

Κωνσταντίνος Π. Καβάφης (29/04/1963- 29/04/1933)

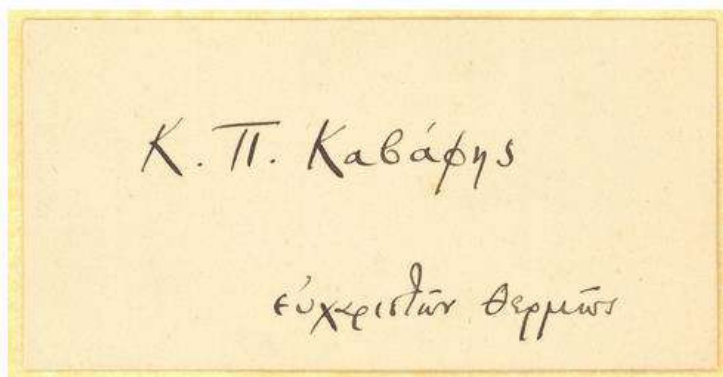

Η σημερινή προτελευταία μέρα του Απριλίου, αποτελεί την επέτειο γεννήσεως και θανάτου του κορυφαίου Έλληνα ποιητή της διασποράς Κωνσταντίνου Π. Καβάφη. Ο ποιητής μας γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου στις 17/29 Απριλίου 1863. Ήταν το ένατο και τελευταίο παιδί της Χαρίκλειας το γένος Γεωργάκη Φωτιάδη και του εμπόρου Πέτρου-Ιωάννη Καβάφη· αμφότεροι κατάγονταν από την Κωνσταντινούπολη.

Ο ποιητής χάνει τον πατέρα του σε ηλικία 7 ετών. Ο θάνατος του συζύγου της υποχρεώνει τη μητέρα του ποιητή να εγκαταλείψει την Αλεξάνδρεια και να εγκατασταθεί με τα ορφανά της στην Αγγλία, όπου τους βοήθησε ο κουνιάδος της. Έμειναν εκεί μέχρι το 1877, οπότε και η οικογένεια επιστρέφει στην Αιγυπτιακή πρωτεύουσα. Το 1882 λόγω εξέγερσης των Αιγυπτίων αναγκάζονται να εκπατριστούν εκ νέου, αυτή τη φορά στην οικογένεια της μητέρας του Καβάφη στην Πόλη, όπου διαμένουν επί τριετία. Από το 1885 ο Κ. Π. Καβάφης διαμένει μόνιμα στην αγαπημένη του Αλεξάνδρεια, εργαζόμενος επί τριακονταετία στην Υπηρεσία Αρδεύσεως.

Το 1886 δημοσιεύονται τα πρώτα του κείμενα. Έξι χρόνια αργότερα βλέπουν το φως της δημοσιότητας ποιήματά του (με πρώτο το ποίημα «Κτίσιαν»). Ο πρώτος που έγραψε κριτική για τον Κ.Π. Καβάφη σε ελλαδικό έντυπο είναι ο λογοτέχνης , θεατρικός συγγραφέας και κριτικός Γρηγόριος Ξενόπουλος (το 1903 στο λογοτεχνικό περιοδικό «Παναθήναια» με τον τίτλο: «Ένας ποιητής: Κ.Π. Καβάφης».

CC BY-SA 4.0 Cavafy Archive Onassis Foundation

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ ΤΟΥ Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗ

Το ελλαδικό ποιητικό κατεστημένο ήταν αρνητικά διακείμενο προς την ποιήσή του. Σ’ αυτό συνετέλεσαν και τα ήθη της εποχής που απέρριπταν την ολοένα και εμφανέστερα εκδηλούμενη στα καβαφικά ποιήματα ομοερωτική διάθεση του ποιητή. («Μια ερωτική ροπή του / λίαν απαγορευμένη και περιφρονημένη / (έμφυτη μολοντούτο) υπήρξεν η αιτία...

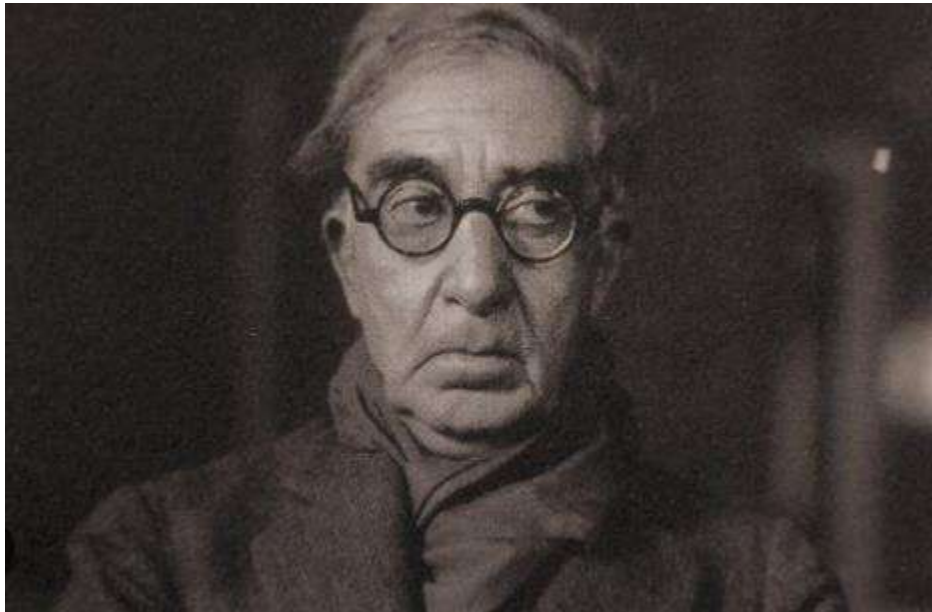
ήταν η κοινωνία σεμνότευφη πολύ¹»).

Παρ’ όλα αυτά διάσημοι Έλληνες λογοτέχνες (Καζαντζάκης, Κώστας Ουράνης, Μυρτιώτισσα κ.ά.) τον εκτιμούσαν και τον επισκέπτονταν στο σπίτι του στην Αλεξάνδρεια.

¹ Από το ποίημα «Μέρες του 1896»

Χτυπημένος από τον καρκίνο, άφησε την τελευταία του πνοή στο ελληνικό Νοσοκομείο της Αλεξάνδρειας στις 29 Απριλίου του 1933. Τα θέματα με τα οποία καταπιάστηκε διασπούν το φράγμα του χρόνου και μιλούν σε αναγνώστες όλων των χωρών: το κάλλος και η φθορά του, ο έρωτας και ο πόθος, η ματαιότητα του αγώνα για εξουσία, για τον πολιτικό οπορτουνισμό και τη διάψευση των μεγάλων ιδανικών. Σήμερα αναγνωρίζεται παγκοσμίως ως ένας από τους μείζονες ποιητές του 20ου αιώνα.

Πηγές:

- https://cavafy.onassis.org/el/creator/cavafy-c-p/?_gl=1*1dw4ei2*_gcl_au*MjgyMjkxMjgzLjE3NzE1Nzc1Nzc.
- https://www.greek-language.gr/digitalResources/literature/tools/concordance/browse.html?cnd_id=9&text_id=765
- <https://bookpress.gr/politismos/teleutaia-nea/23707-konstantinos-kavafis-o-anthropos-kai-o-poiitis-apo-tis-ekdoseis-metaixmio-o-aleksandrinος-opos-den-ton-gnorisame-pote>